Drogi Rodzicu,

w ramach programu Czyściochowe Przedszkole prowadzimy zajęcia dotyczące korzystania z toalety.
Twoje dziecko dowiaduje się podczas nich, że:

- Wydalanie jest naturalnym procesem.
- Podcierając samodzielnie pupę lub krocze, odrywamy maksymalnie trzy listki papieru toaletowego i podcieramy się ruchem od dołu, do góry (w stronę odbytu).
- Po skorzystaniu z toalety opuszczamy klapę, spuszczamy wodę, dokładnie myjemy dłonie mydłem i je wycieramy.
- Jeśli spłuczka ma dwa guziki: z mniejszego korzystamy po zrobieniu siku, z większego po zrobieniu kupy.
- Oznaczenia toalet w miejscach publicznych są różne.

Wiemy, jak ważną rolę w kształtowaniu dobrych nawyków odgrywa opiekun.
Zachęcamy Cię do powtarzania wraz z dzieckiem zdobytych przez nie wiadomości w domu.

Chcesz utrwalić zdobyte wiadomości?
Możesz porozmawiać z dzieckiem o tych zasadach, bo najlepiej jest się uczyć przez działanie i obserwację.

Masz ochotę pogłębić temat?
Możesz przeczytać dziecku historię pt. „Kot Pupik i Papierus Drugi”.

Lubisz ciekawe eksperymenty?
Możesz zrobić razem z dzieckiem syfon, który pokaże Wam zasadę działania toaletowej spłuczki. Przekonacie się, jak dozowana jest woda i jak od liczby naciśnięć zależy jej zużycie.

Kot Pupik i Papierus Drugi

Kot Pupik wstał z toalety i podszedł do uchwytu na papier toaletowy. Szybkim ruchem zaczął odkręcać, odkręcać i odkręcać pokaźną część rolki. Papieru było tyle, że kot nie mógł go ani złożyć, ani użyć.

Pupik westchnął z rezygnacją. Wrzucił zmarnowany papier do muszli klozetowej…

A ten jakby chciał żyć własnym życiem: zupełnie nie mieszcząc się w toalecie, zaczął się przemieszczać i formować… nagle oczom kota ukazała się dziwna postać z papieru.

—Mówią na mnie Papierus Drugi. Zbudziłeś mego ducha — uroczystym, tubalnym głosem rzekła postać.

Kot zachichotał zakłopotany. Co powiedzieć w takiej sytuacji, zwłaszcza gdy samemu stoi się z brudną pupą?

—Władcy świata pewnie sami nie wycierają pupy? —wypalił.

Ale Papierus jakby tylko czekał na te słowa.

—Patrz i ucz się — oświadczył z wielką pewnością siebie. — Oderwij trzy kawałki papieru. —

Papierus podsunął Pupikowi swoją rękę, bo przecież sam składał się z papieru.

Kot odmierzył trzy listki. — Jeden, dwa, trzy… — policzył.

—Dobrze. Teraz najważniejsze. Słuchasz mnie? — upewnił się Papierus, a Pupik pokiwał twierdząco głową.

—Od dołu do góry, nigdy nie wracasz!

—Dlaczego? — Zapytał kot.

—By odsuwać kupę od siebie! — prosto wytłumaczył Papierus Drugi.

Po minie Pupika było widać, że nad czymś się zastanawia, coś trawi.

—Wiem, moja ręka jest jak koparka, która odgarnia piasek?! — Wykrzyknął z zadowoleniem.

Papierus uśmiechnął się do Pupika.

—Tylko pamiętaj o czystym papierze, bo zamiast piasku jest…

—Kupniak. Hihihi — dokończył kot i podcierał sobie pupę aż kolejny kawałek papieru był już czysty. Kot spuścił wodę i zaczął się wygłupiać radośnie machając do Kupniaka w toalecie.

—Papa — hihi — papa.

—Zamiast machać, lepiej umyj ręce. — zaproponował Papierus.

Wspólnie podeszli do umywalki. Pupik odkręcił wodę.

—Czy to kot czy to faraon, każdy robi kupę. Hihi.

—Ale nie każdy nasiąka wodą jak ja. – Papirus Drugi podniósł bezradnie, nasiąknięte wodą kończyny. – I tak powstał mokry papier toaletowy – zaśmiali się obaj.

Syfon – wykonanie, krok po kroku

POTRZEBNE BĘDĄ:

- plastikowa butelka z zakrętką
- zginana słomka
- plastelina
- ostry szpikulec
- nożyczki

1.

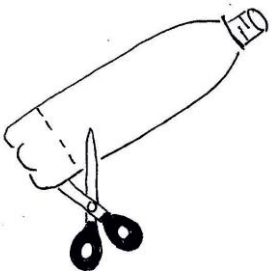

Odcinamy dno butelki.

2.

W zakrętce robimy szpikulcem dziurę.

3.

Od zewnętrznej strony do otworu w zakrętce wkładamy słomkę, jej krótszą końcówką.

4.

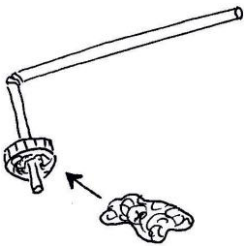

Od wewnętrznej strony nakrętkę wypełniamy plasteliną, szczelnie osadzając słomkę.

5.

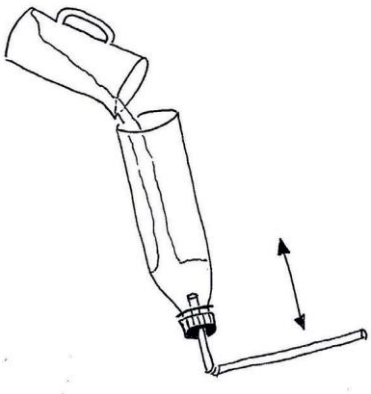

Tak przygotowaną nakrętkę przykręcamy do butelki. Nad wanną albo umywalką napełniamy butelkę wodą. Obserwujemy, jak butelka się opróżnia, ale nie do końca.

PAMIĘTAJCIE

Po skorzystaniu z toalety zawsze trzeba spuszczać wodę.

Pupa – ważna część ciała

Rodzic czyta wiersz „Siedzi Pupik na kamieniu", a następnie omawia jego treść z dzieckiem.

Przypomina prace przedstawiające układ pokarmowy, wykonywane przy okazji realizacji scenariusza o myciu zębów. Potem pokazuje zdjęcie z karty B i opowiada o tym, jaką drogę przechodzi jedzenie od momentu włożenia go do ust aż do wydalenia. Ważne, żeby podkreślić, że wydalanie to naturalny proces dla wszystkich organizmów żywych. (KARTA A i B)

Jak używa się papieru?

Rodzic demonstruje dziecku, jak używa się papieru: odrywa 3 listki, składa je i wyciera pupę lalki/misia.

Zużyty papier wrzuca do kosza, który „udaje" toaletę.

Dziecko odrywa z papierowej rolki po 3 listki, składa i również wyciera pupę swojej maskotki oraz wyrzuca papier do umownej toalety.

Rodzic podkreśla dziecku ważne zasady:

1. Korzystamy z małego i złożonego kawałka papieru (3 listki).
2. Wycieramy pupę od dołu do góry (w stronę odbytu).
3. Kroczę lub pupę wycieramy tak długo, aż kolejny kawałek papieru będzie czysty/suchy.
4. Zużyty papier wrzucamy do toalety.

Porządek w toalecie – znajdź różnice

Rodzic demonstruje dziecku kartę C i pyta, w której łazience jest porządek. Dziecko szuka różnic na obrazkach z karty C (9 różnic).

Jak zapychają się rury?

Dziecko otrzymuje plastikową butelkę, trochę papieru toaletowego, lejek i naczynie z wodą z kranu. Dziecko wpycha papier do butelki. Następnie za pomocą lejka nalewa do nich wodę. Obserwuje, co się dzieje z papierem.

Ważne wnioski dotyczące korzystania z toalety są następujące:

1. Należy wrzucać do toalety tylko zabrudzone, małe kawałki papieru (maksymalnie 3 listki).
2. Należy spuścić wodę.
3. Gdy zrobi się siku, naciskamy mały przycisk do spuszczania, a gdy kupę – większy.
4. Po skorzystaniu z toalety, zawsze myjemy ręce mydłem.

Czy wiesz, co to znaczy?

Rodzic przygotowuje obrazkowe zagadki – wycięte z karty D. Dziecko je losuje i zgaduje, co oznaczają symbole. Rodzic rozkłada je następnie na podłodze i rozmawia z dzieckiem o korzystaniu z toalety w miejscu publicznym. Mówi o tym, że toalety dla osób poruszających się na wózkach są specjalnie przystosowane. Pyta dziecka, czy wie, dlaczego tak się dzieje. Podkreśla, że tej toalety nie można zajmować. Ważne też, aby do toalety w miejscu publicznym, np. kinie, sklepie, chodzić zawsze z rodzicem. Korzystając z toalety w takich miejscach należy pamiętać o zamknięciu drzwi za sobą. Rodzic przypomina zasady korzystania z toalety i podkreśla, że w miejscu publicznym jest więcej bakterii, dlatego powinniśmy jak najmniej dotykać znajdujących się tam elementów wyposażenia, a także umyć ręce mydłem.

O choroba! Jak mogą wyglądać groźne bakterie?

Z rolek od papieru toaletowego, kolorowego papieru, ewentualnie elementów wyciętych z karty E dziecko tworzy postacie, które są jego wyobrażeniem bakterii. Pozwalamy dziecku na jego własną twórczość z dostępnych materiałów, nie dając mu wzoru czy schematu, może pobawić się kształtem i kolorem, naśladując prawdziwe bakterie (młodsze dzieci mogą użyć elementów komiksowych z karty E).

W ramach podsumowania zadania rodzic może przypomnieć dziecku o różnych produktach higienicznych do zwalczania bakterii.

„Obserwowanie Błyskotki"

Rodzic czyta dziecku opowiadanie „Obserwowanie Błyskotki" i rozmawia o pojawiających się w nim treściach. (KARTA F)

O rety! Ważne zasady korzystania z toalety

Rodzic kładzie w kilku nieoczywistych miejscach w pokoju karty z symbolami przedstawiającymi zasady korzystania z toalety. Prosi, żeby dziecko wstało i pobawiło się w tropicieli zasad czystości przygotowanych przez Papierusa Drugiego (karta G). Do znalezienia jest 6 kart (symbole rodzic wcześniej wycina z karty H). Następnie rodzic omawia wspólnie z dzieckiem znaczenie rysunków.

1. W toalecie zamykamy za sobą drzwi.
2. Urywamy 3 listki papieru toaletowego.
3. Brudny papier wrzucamy do toalety.
4. Opuszczamy deskę sedesową.
5. Spuszczamy wodę.
6. Dokładnie myjemy ręce.
7. Zawsze używamy mydła.

KARTA A

Siedzi Pupik na kamyku

Siedzi Pupik na kamyku,
Zastanawia się po cichu:
Gdzie się kończy przewód pokarmowy,
Skoro trawienie zaczyna się od głowy?
Jakże bolesne byłyby upadki,
Gdyby nie pośladki?
Na czym byśmy dziś siedzieli,
Gdybyśmy pupy nie mieli?
Nie ma żadnej hecy,
W miejscu, gdzie kończą się plecy.

KARTA B

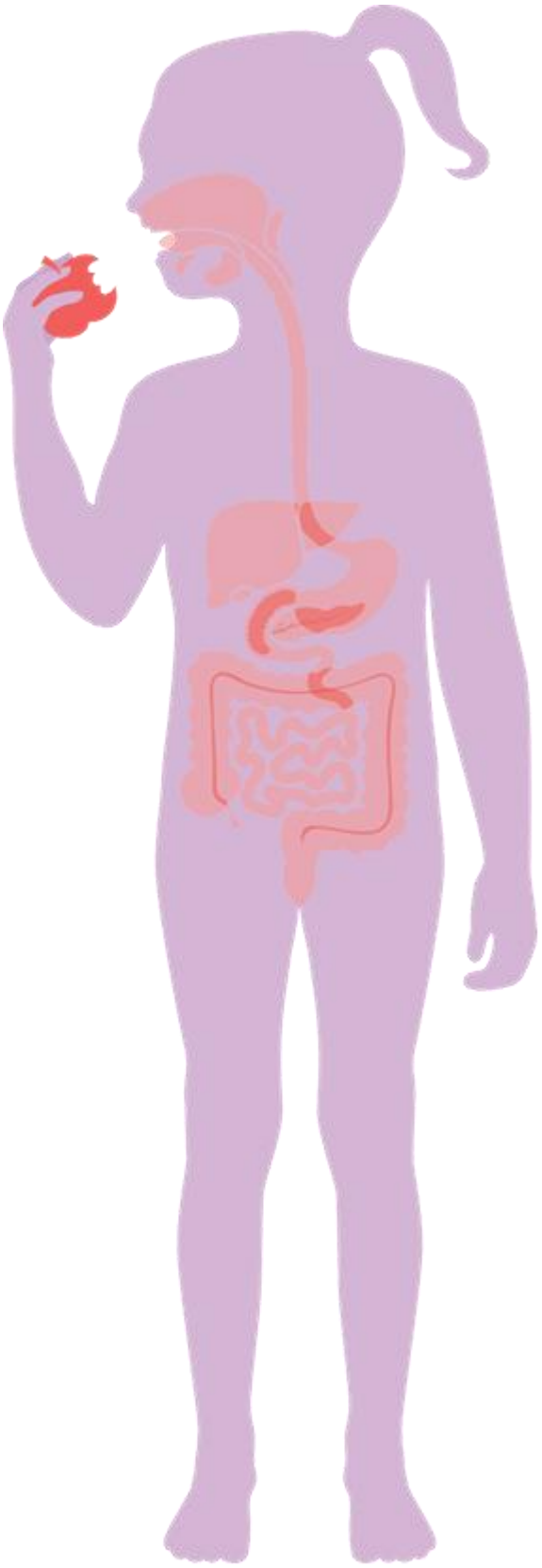

KARTA C

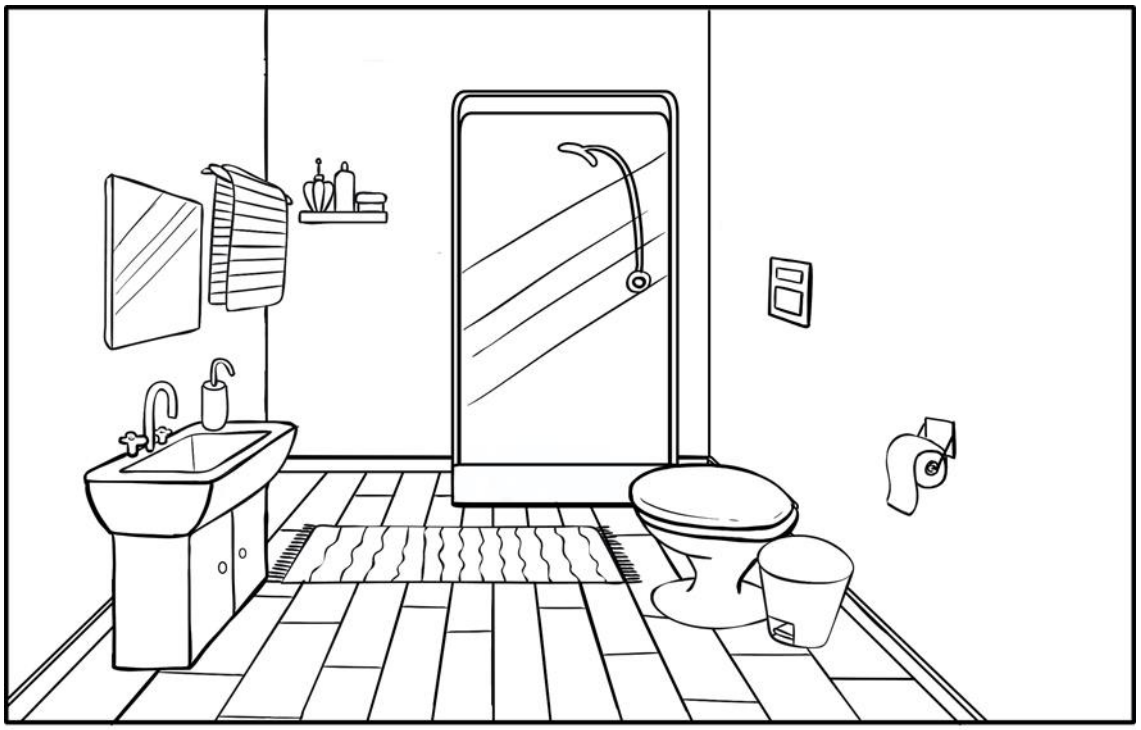

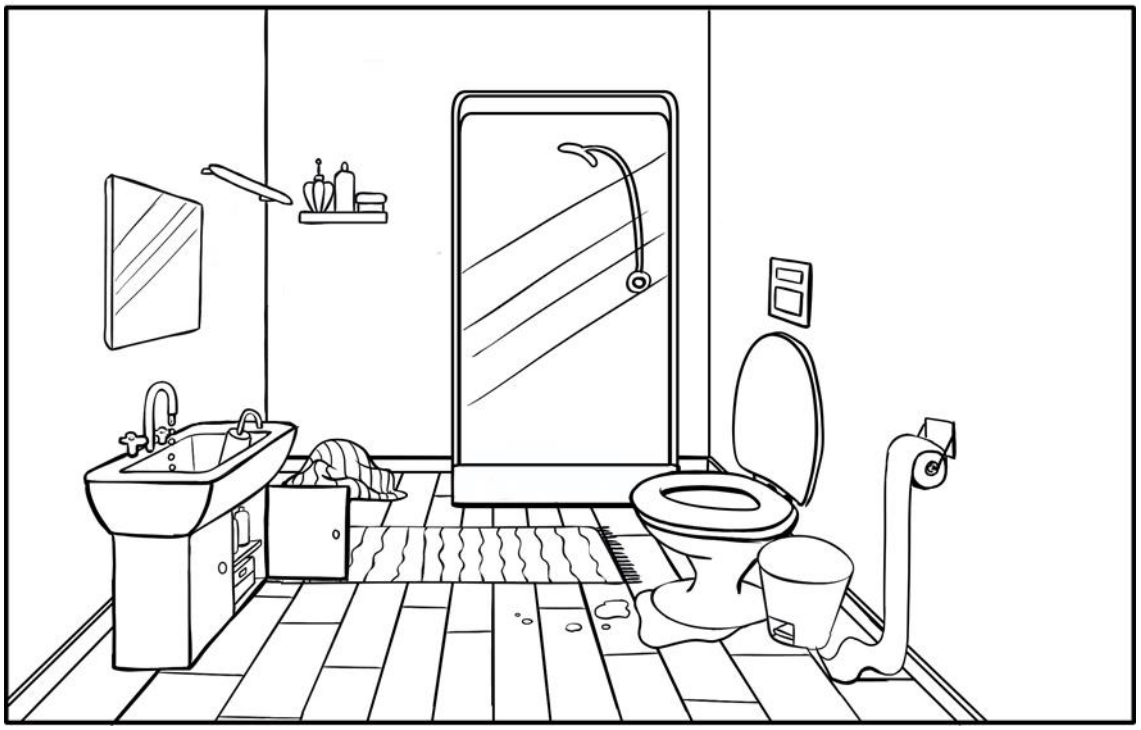

KARTA D

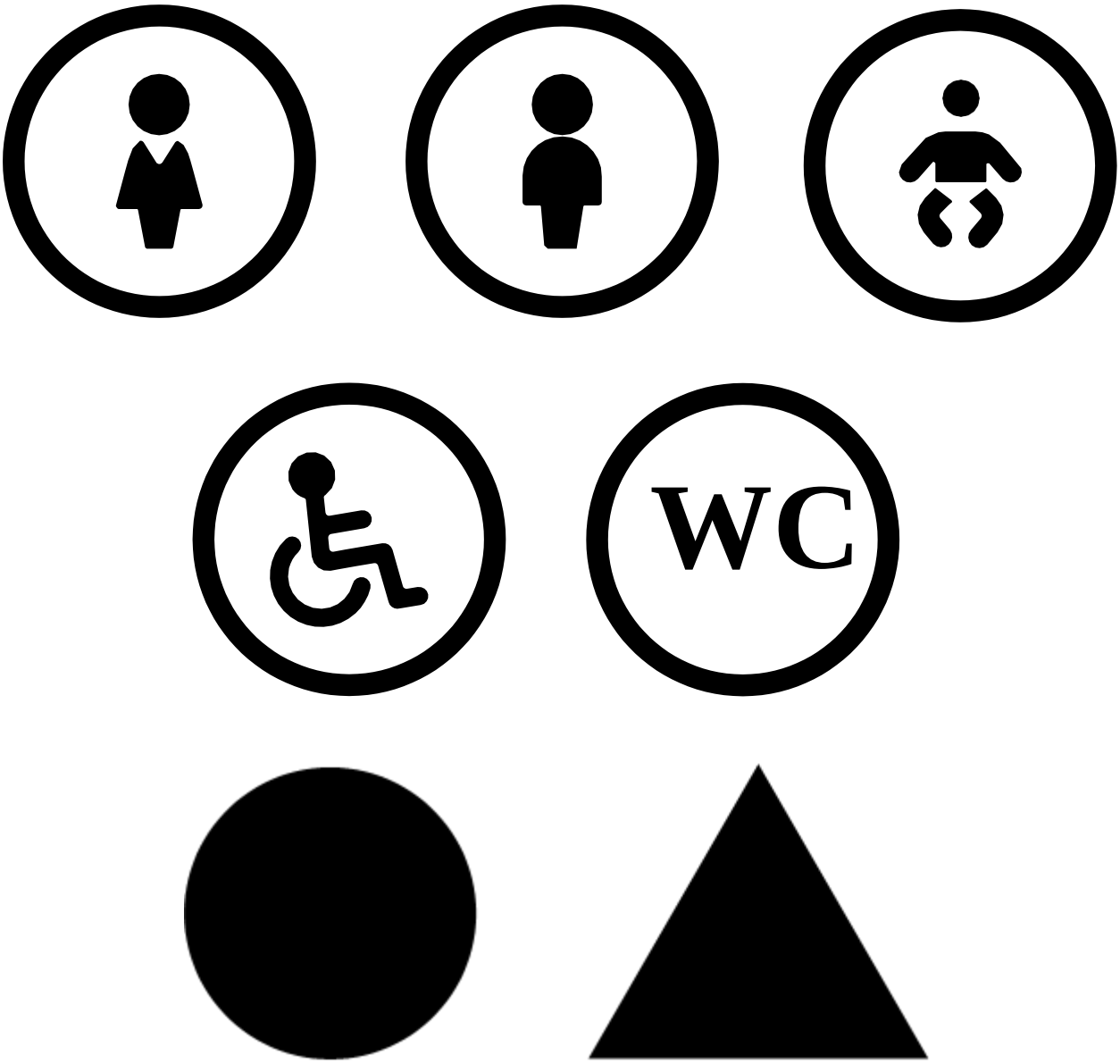

KARTA E

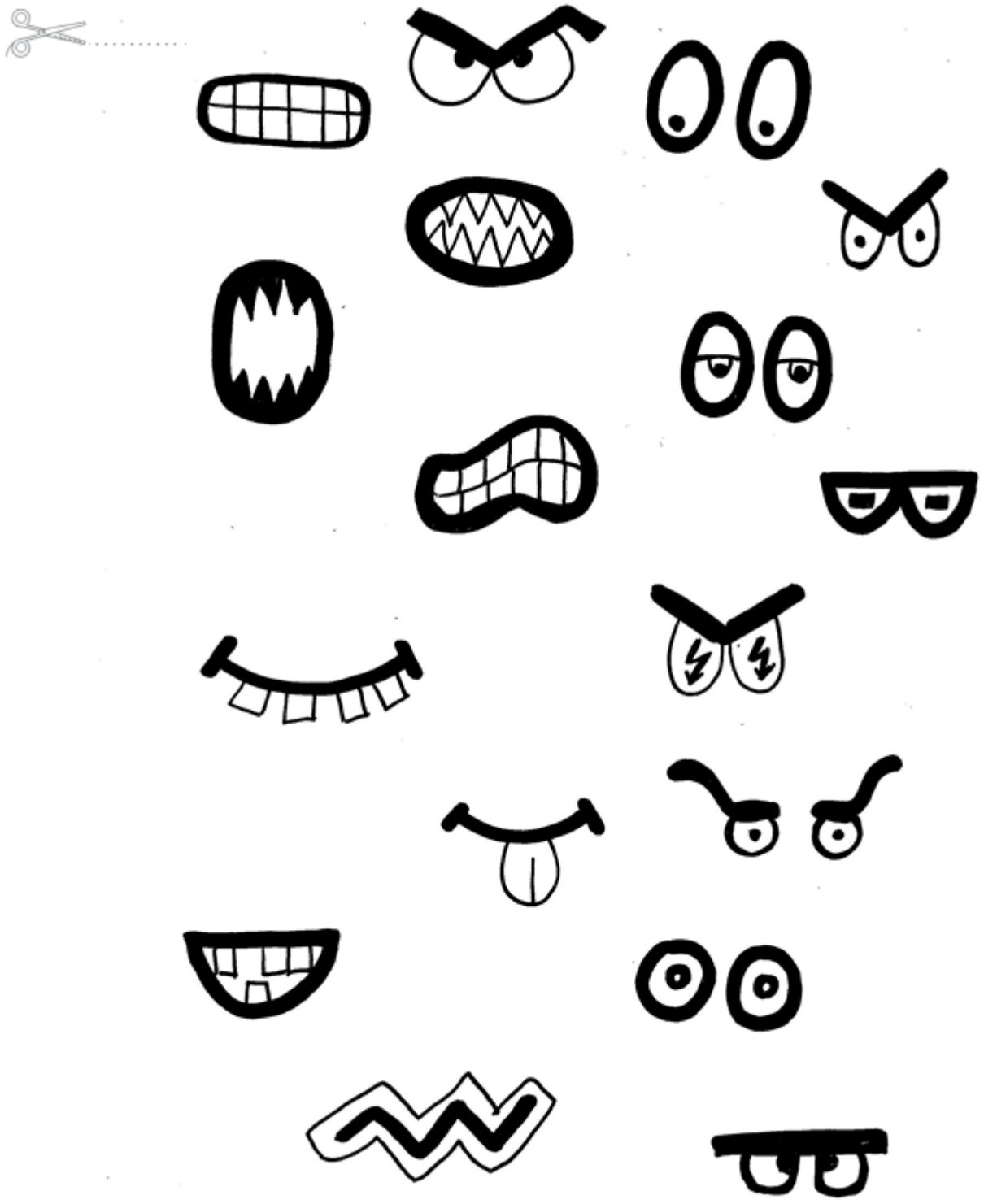

KARTA F

Obserwowanie Błyskotki

Janek kocha zwierzęta. Dziś jest szczególnie przejęty, ponieważ w ich domu pojawił się nowy domownik, kotka o imieniu Błyskotka. Błyskotka jest nieufna i jeszcze trudno ją pogłaskać. Janek podchodzi do niej cicho, stawiając ostrożnie kroki…
Koci słuch jednak wygrywa i Janek szybko zostaje nakryty. Nawet kiedy chłopcu udało się musnąć jej futerko, Błyskotka zwiała i dokładnie wylizała swoją sierść.
Janek zmienił więc strategię: zbudował z poduszek punkt obserwacyjny i uważnie, ale z dystansem, przyglądał się Błyskotce.
— Janku co robisz pod tymi poduszkami? — zapytała zdziwiona mama.
— Mamo ciiiiii! Tropię w miejscu. — Mama usiadła obok Janka, który nie odrywał wzroku od kotki.
— Mój mały tropiciel — wyszeptała mama.
— Zobacz mamo, Błyskotka myje się językiem! Raz udało mi się ją pogłaskać, a ona zaraz zaczęła czyścić swoje futerko. — opowiadał z przejęciem chłopiec.
— Czyli nie tylko ludzie myją ręce po kontakcie ze zwierzakami. Jak myślisz synku?
— Noo, chyba zwierzęta po zabawie z ludźmi też. Nasza Błyskotka bardzo dużo i często się myje. Wiesz mamo? — A załatwia się do tego domku z piaskiem. — Janek wskazał palcem na duże pudełko w przedpokoju.
— To kuweta, synku, czyli taka kocia toaleta. — fachowo wyjaśniła mama.
— I zakopuje kupę w toalecie.
— Kuwecie. Kot zakopuje odchody w kuwecie. A człowiek spuszcza wodę w toalecie.
— I potem znowu się liże. — z przejęciem dodał Janek.
— Kot się liże. Człowiek myje — sprostowała rozbawiona mama. — Tak Janku, koty jak my, pilnują czystości. Tylko robią to w inny sposób.

KARTA G

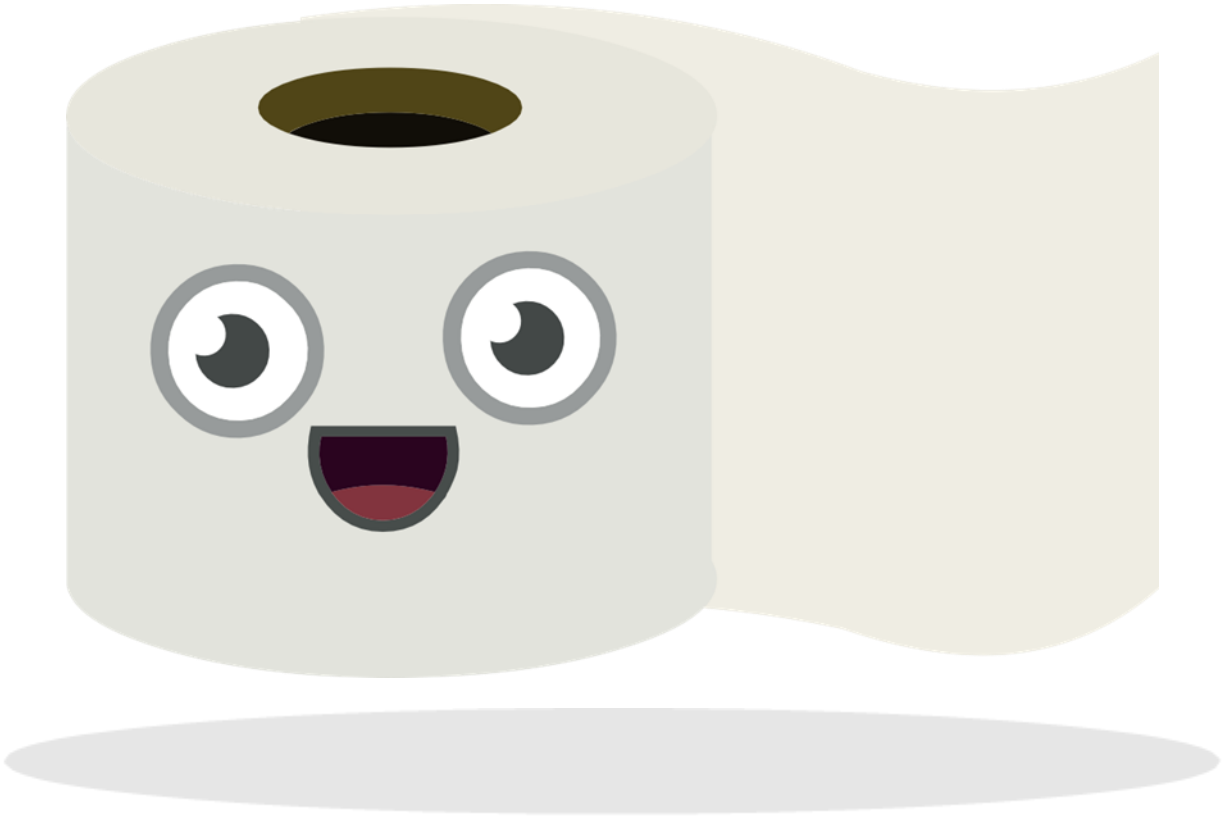

KARTA H

Ciekawostki

Inteligentna toaleta
W Japonii toalety są bardzo nowoczesne. Gdy do nich wchodzimy, włącza się muzyka. Gdy się załatwimy, woda spuszcza się sama. Następnie toaleta myje naszą pupę i suszy ją ciepłym powietrzem.

Król Ludwik kąpał się co dwa lata
We Francji, dawno temu, w czasach Ludwika XIV obawiano się wody. Ludzie sądzili, że od wody można zachorować! Dlatego zamiast się myć używano perfum. Kąpiel odbywała się raz na 2 lata! Po zrobieniu kupy ludzie nie wycierali pupy, nie myli też rąk. Dlatego o wiele częściej chorowali niż my teraz.

Język śledzi
Śledzie to ryby, które żyją w takim dużym stadzie, w świecie ryb nazywa się to ławicą. Żeby się ze sobą porozumiewać, puszczają w wodzie bąki, przez co tworzą się bąbelki, a inne śledzie natomiast wiedzą, że trzeba np. skręcić.

Słynna fontanna
100 lat temu żył pewien artysta, nazywał się Marcel Duchamp. Pokazał on na wystawie sztuki swoje dzieło. Nazywało się Fontanna, a był to zwykły pisuar, czyli po prostu toaleta.

Papier toaletowy
W wielu krajach na świecie ludzie zamiast wycierać pupę papierem – myją ją. Papier toaletowy wynaleziono w Chinach.

Dlaczego na siku mówimy mocz?
Woda i mocznik to główne składniki siku, czyli moczu. Nasz organizm pozbywa się szkodliwych dla niego rzeczy. Jedną z nich jest właśnie mocznik. W naszym ciele mocznik miesza się z wodą i tak powstaje siku.